

Fiziologic

Naty Ela

Mi-e sete de al tău te iubesc,
ce întârzie să vină în goana vântului turbat,
de tăcerea fără rost a sufletului chinuit de pașii tăi
pierduți în noaptea deznădejdiei.
Mi-e foame de tine, iluzie a iubirii,
ce te strecuri cu răceală în lacrimile prea sărate
de indiferența negurilor uitate
în sărutul unor șoapte otrăvite de dureri.
Aș vrea să arunc telefonul
într-un triunghi al bermudelor,
din care să nu răzbată decât bătaile inimii mele,
sugrumate de prea multe interogații retorice
pierdute în răspunsuri fără sens.
Unde ești tu?... cel ce-mi răzbuni cântarea
printr-o tăcere a minții rătăcite
într-un pustiu de eu și tu
pictat pe o retină a ochilor căprui,
ce oscilează între raiul și iadul ochilor negri,
pierduți în răceala unei veri târzii.